

ვახტანგ ღვინთაია, არქიტექტორი

ბიოგრაფიული ცნობა

22.12.1934წ. – დაიბადა ს. ძველ-სენაკში (სენაკის რ-ნი). **1958 წ.** დაამთავრა სპი-ს სამშენებლო ფ-ტი, არქიტექტურის სპეციალობით. **1958-1962** – მუშაობდა “საქქალაქმშენსახპროექტი“-ში. **1962** წლიდან: სტუ-ს ასპირანტი, ასისტენტი, უფროსი მასწავლებელი, დოცენტი, პროფესორი, სრული პროფესორი.

პროფესიული პოზიციის არჩევანი. სტუ-ს არქიტექტურული გეგმარების კათედრის გამგე, **1995-2008**; არქიტექტურული გეგმარების მიმართულების ხელმძღვანელი **2008-2015**. საქართველოს არქიტექტორთა კავშირის თავმჯდომარე, **1995-2000**. შავი ზღვის რეგიონის არქიტექტორთა ფორუმის თავმჯდომარე, **1996-2000**. არქიტექტურის საერთაშორისო აკადემიის აკადემიკოსი, **1994**. ასა-ს მოსკოვის განყოფილების აკადემიკოსი და აკადემიკოსთა საბჭოს წევრი, **1995**. საქართველოს საინჟინრო აკადემიის, **1996**, და ფაზისის აკადემიის აკადემიკოსი, **2001**. ლიტერატურის, ხელოვნებისა და არქიტექტურის დარგში სახელმწიფო პრემიების კომიტეტის წევრი, **1992-2007**. საქართველოს კულტურის სამინისტროს კოლეგიის წევრი, **1996-1999**. სტუ-ს სამეცნიერო და პროფესორთა საბჭოს წევრი, **1995-2005**. თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემიის პროფესორთა საბჭოს წევრი, **1995-1999**. თბილისის ქალაქგეგმარებითი საბჭოს წევრი, **1985-2003**. თეატრისა და კინოს უნივერსიტეტის საატესტაციო საბჭოს თავმჯდომარე, **1997-2000/2004-2006**.

წოდება. საქართველოს ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე. “კულტურის რაინდი” (საქართველოს მწერალთა კავშირი). “არქიტექტურის რაინდი” (საქართველოს არქიტექტორთა კავშირი).

მინიჭებული აქვს. საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის უმაღლესი ჯილდო – გიორგი ნიკოლაძის მედალი. **2004**.

საპატიო წევრობა: ამერიკის არქიტექტორთა ინსტიტუტის საპატიო წევრი, **1991**. რუსეთის არქიტექტურისა და სამშენებლო მეცნიერების, **1994**, და უკრაინის არქიტექტურის აკადემიის უცხოელი წევრი, **2000**. მარ დელ პლატას (არგენტინა) უნივერსიტეტის საპატიო პროფესორი, **1987**. მექსიკის ჯალისკოს შტატის არქიტექტურული კოლეჯის საპატიო პროფესორი, **1988**. ქ. მანსის (აშშ) ბოლის სახელმწიფო უნივერსიტეტის მიწვეული პროფესორი, **1989, 1991**. ბულგარეთის არქიტექტორთა კავშირის საპატიო წევრი, **1994**. ქ. ფოთის, **1980**, ქ. მანსის, **1991**, ქ. სენაკის, **2016**, საპატიო მოქალაქე.

პრემიები: რუსთაველის პრემიის ღაურეატი. სსრკ-ის და საქართველოს სახელმწიფო პრემიების ღაურეატი. საქართველოს კომკავშირის და მინისტრთა საბჭოს პრემიების ღაურეატი. სოფიის მსოფლიო არქიტექტურული ბიენალეს – “ინტერარქ-83”, “ინტერარქ-85”, “ინტერარქ-2012“-ის და “ინტერარქ-2015“-ის ღაურეატი. სსრკ-ის არქიტექტორთა კავშირის “წლის საუკეთესო პროექტის” **1984, 1985, 1986, 1987, 1990** წლების და “წლის საუკეთესო ნაგებობის” **1986** და **1988** წლების (გრან პრი) ღაურეატი. თბილისის საერთაშორისო არქიტექტურული ბიენალეს ღაურეატი.

პერსონალური გამოფენები. თბილისი, მოსკოვი, რიგა, კაუნასი, მინსკი, კიევი, როდნო, ხარკოვი, სოფია (ბულგარეთი), დრეზდენი, ვაიმარი, ბერლინი (გერმანია), სერჟი-პონტუაზი (საფრანგეთი), მანსი, ატლანტა, ოქსფორდი (აშშ), ბუენოს-აირესი (არგენტინა), ნარა (იაპონია).

კოლექტიური ბამოფენა. არქიტექტურის საერთაშორისო აკადემიის აკადემიკოსების: სოფიაში, ბერლინში, სტამბულში, ბარსელონაში, მოსკოვში, პეკინში, ტურინში.

ძირითადი რეალიზაციები. „ზოური ველი“ ბაკურიანში; სამხატვრო გალერეა ქ. სენაკში; ბიზნეს ცენტრი “მთაწმინდა” თბილისში, ინდივიდუალური საცხოვრებელი სახლები: საგარეჯოში, ქუთაისში, ოფშქვითში, ტაბახმელაში; პურის ქარხნები: ვაზისუბანში და თბილისის ზღვის რაიონში; ხელოვნების ცენტრი გულრიფშში, რეკონსტრუქცია-გაფართოება; სკოლა 600 მოსწავლეზე სოფ. გავაზში; სკოლა სოფელ სამღერეთში 300 მოსწავლეზე; კავკასიის დამცველთა მემორიალი ყარაჩაევო-ჩერქეზეთში; გამარჯვების მონუმენტი გორში; მემორიალი “დიდება შრომას” და დავით აღმაშენებლის ძეგლი ქუთაისში; “ხსოვნის ტაძარი” სოფ. მუხრანში; “ალგეთის ბაზილიკა” სოფ. ტბისში; “ხსოვნის კუბი” ქ. სენაკში; მეზღვაურთა მემორიალი, “კოლხეთის დედა” და ცოტნე დადიანის ძეგლი ქ. ფოთში; კულტურის ცენტრი “მთაწმინდა” თბილისში, რეკონსტრუქცია-გაფართოება და სხვა.

ხელოვნების და საზოგადო მოღვაწეთა მემორიალური საფლავები: მთაწმინდის

პანთეონში: ექვთიმე თაყაიშვილის, გიორგი ლეონიძის (ელგუჯა ამაშუკელთან ერთად), უშანგი ჩხეიძის (ელგუჯა ამაშუკელთან ერთად), მუხრან მაჭავარიანის, ნიკო ფიროსმანის სიმბოლური საფლავი (არ განხორციელებულა), ანა კალანდაძის (არ განხორციელებულა).

დიდუბის პანთეონში: ნიკო კერცხოველის, რობერტ სტურუას, დიმიტრი და გოგი ალექსიძეების, აკაკი ვასაძის (ელგუჯა ამაშუკელთან ერთად), ნიკოლოზ ხომეზურაშვილის, რობერტ ბარძიმაშვილის, მიხეილ კვესელავას, თენგიზ სუხიშვილის, ირაკლი ციციშვილის, ჯანსუღ ღვინჯილიას, გურამ ფანჯიკიძის, ოთარ ჩხეიძის, ჯემალ ლოლუას, რამაზი ჩხიკვაძის, იოსებ კეჭაყმაძის, პეტრე ხვედელიძის, ნელი ფილიაშვილი-არჩვაძის, გიგა ლორთქიფანიძის (არ განხორციელებულა).

სხვადასხვა სასაფლაოები: ვლადიმერ ჯანჯღავასი, იუზა უბილაავასი, დალი ბაქრაძე-ონიანის, ლადო ბახუტაშვილის, ლევ იაშინის (არ განხორციელებულა), თეიმურაზ კაკულიას, მანანა ცერცვაძე-ალექსიძის, ვამეხ გაჩეჩილაძის, არჩილ და გალინა გაჩეჩილაძეების, არჩილ გელოვანის (არ განხორციელებულა), მერაბ ბერძენიშვილის.

პუბლიკაცია, პროექტები. არის 200-მდე სტატიის და 250-მდე პროექტის ავტორი.

წიგნები: „ვახტანგ დავითაია. არქიტექტორი“, 1998 (მიენიჭა არქიტექტურის საერთაშორისო ტრიენალეს პირველი პრემია); „ამერიკული დღიური“, 2004; „მონუმენტები. მემორიალები. მცირე არქიტექტურა“, 2004; „იაპონური დღიური“, 2007; „პროცესი“, 2009; „არქიტექტურა. ოცნება და სინამდვილე“, წიგნი I (2000), II (2009), III (2016). „საუბრები“, 2012. „ავტორიტარიზმის არქიტექტურული ანატომია“, 2014. „ვახტანგ დავითაია. არქიტექტურა, ფერწერა, გრაფიკა“, 2015. მიენიჭა არქიტექტურის საერთაშორისო აკადემიის აკადემიკოსთა საბჭოს და ბულგარეთის არქიტექტორთა კავშირის პრემიები.

ამერიკის ბიობრაფიული ინსტიტუტის მიერ მიანიჭებული აქვს: საერთაშორისო ელჩის ორდენი, 2004, XXI ს.-ის უდიდესი მოაზროვნეები, 2005, მეგობრობის მსოფლიო მედალი, 2006. შეტანილია ენციკლოპედიაში “ვინ ვინაა პროფესიაში”, 2004/06 წლების გამოცემა (აშშ), შეტანილია საქართველოს ენციკლოპედიაში, „საქართველო“ და „თბილისი“.